

РОЗВИТОК АРХІТЕКТУРИ НАУКОВОЇ ДИСЦИПЛІНИ «МЕНЕДЖМЕНТ»

Ширяєва Н.Ю. (Одеська державна академія будівництва та архітектури,
м. Одеса, Україна)

Згідно ГСВО ОКХ підготовка магістрів з менеджменту і адміністрування потребує « ... спеціалізованих концептуальних *знань*, що здобуті у процесі навчання та професійної діяльності на рівні новітніх досягнень, які є основою для оригінального мислення та інноваційної діяльності, зокрема, у контексті дослідницької роботи; *умінь* щодо розв'язання складних задач і проблем, що потребує оновлення та інтеграції знань, часто в умовах неповної/недостатньої інформації та суперечливих вимог, провадження дослідницької та/або інноваційної діяльності; в *комунікаціях* - зрозумілого і недвозначного донесення власних висновків ... ». Архітектура наукових дисциплін (маркетингу, економіки, інженерної справи тощо) та зокрема профільної для менеджерів наукової дисципліни - менеджменту у всіх його різновидах - менеджмент якості, менеджмент персоналу, менеджмент організації, адміністративний менеджмент, виробничий менеджмент, управління змінами, інформаційний менеджмент; менеджмент: стратегічний, екологічний, міжнародний, соціальний тощо. Як бачимо, сучасна архітектура наукової дисципліни «Менеджмент» є досить масивною та інтегрованою в інші наукові напрямки - економічні, філософські, технічні, державні, історичні, педагогічні тощо. Викладачі і магістри (*як потенційні науковці*) - повинні бути обізнаними щодо архітектури менеджменту, його місця в системі наук; у просторово-часовій структурі масиву вміти розмежувати актуальне знання дисципліни (*те, що знаходиться на даний час в науковій обробці*) від дисциплінарного архіву та працювати з відносно невеликим фрагментом знань, при цьому свій внесок оформляти як за рахунок розвинутої рубрикації дисциплінарних видань, так і за рахунок системи посилань, що визначають просторові «координати» кожного фрагменту знань у простір більш широкого дисциплінарного оточення, тобто інтегруватися в інші науки. При цьому необхідно, щоб зміст наукової дисципліни «Менеджмент», що постійно поповнюється, був сформульований у виді такого компендіуму, який по своєму смислому навантаженню був би зрозумілим для будь-якої наукової дисципліни. Іншими словами, викладачам і магістрам треба дотримуватися етики науки, головними принципами якої є відсутність плагіату, практична (*реальна*) значимість наукових висновків та достовірність даних, що публікуються.